Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1520/2014
01.04.2015. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца Н.И. из Г., чији је пуномоћник С.Д. из Н., против тужене Републике Србије, Министарство одбране ВП 1097 Ниш, које заступа Дирекција за имовинскоправне послове, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 948/14 од 17.04.2014. године, на седници одржаној 01.04.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 948/14 од 17.04.2014. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу П1 бр.2743/13 од 18.11.2013. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу плати на име накнаде материјалне штете и то: на име изгубљене зараде од 01.08.2007. године до 30.09.2012. године, износ од 884.865,58 динара, са законском затезном каматом од 353.379,19 динара, укупно 1.238.244,77 динара, са затезном каматом од 01.10.2013. године до исплате и на име ренте у месечном износу од дана 01.10.2013. године па све док за то постоје законски услови или док одлуком не буде измењен месечни износ од 17.986,80 динара, почев од 15. у месецу за претходни месец, а доспеле и неисплаћене рате исплати одједном са затезном каматом од дана пресуђења 18.11.2013. године до исплате. У ставу другом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 291.162,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 948/14 од 17.04.2014. године, усвојена је жалба туженог, укинута пресуда Основног суда у Нишу и пресуђено тако да је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете у виду изгубљене плате за период од 01.08.2007. до 30.09.2013. године, исплати износ од 884,865,58 динара, са обрачунатом законском затезном каматом у износу од 353.379,19 динара у укупном износу од 1.238.244,77 динара. У ставу другом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на износ од 884.865,58 динара исплати законску затезну камату од 01.10.2013. године до исплате, а део захтева којим је тражена исплата законске затезне камате на износ од 353.379,19 динара, почев од

01.10.2013. године је одбијен као неоснован. У ставу трећем изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете на име изгубљене плате за октобар 2013. године, исплати износ од 17.986,80 динара, са законском затезном каматом почев од 18.11.2013. године до коначне исплате. У ставу четвртом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име ренте почев од 01.11.2013. године па убудуће све док за то постоје законски услови или док одлука не буде измењена плаћа месечно износ од по 17.986,80 динара. У ставу петом изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева преко досуђеног а до траженог да се тужена обавеже да тужиоцу исплати доспеле а не исплаћене рате одједном са затезном каматом од дана пресуђења 18.11.2013. године. У ставу шестом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 291.162,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права у којој предлаже да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној с позивом на одредбу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), који се у конкретном случају не може применити у смислу члана 506. став 1. истог Закона, али која је по садржини истоветна са одредбом члана 395. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09).

Апелациони суд у Нишу решењем Р1 број 43/14 од 04.09.2014. године, није дозволио одлучивање о ревизији тужене применом члана 404. ЗПП, јер је побијана пресуда у складу са устаљеном судском праксом.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. у вези члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. важећег ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11), у вези члана 23. и 24. Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

У конкретном спору тужба ради накнаде штете поднета је 05.11.2007. године и означена вредност спора је 505.000,00 динара. Поднеском од 24.10.2013. године, тужилац је преиначио тужбу, тако што је на име изгубљене зараде, са законском затезном каматом и на име ренте тражио укупан износ од 1.982.060,38 динара, што у еврима на дан преиначења тужбе износи 17.364,07 евра.

Побијана другостепена пресуда којом је правноснажно окончан поступак донета је 17.04.2014. године, пре ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП. Ревизија тужене изјављена је 25.06.2014. године.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП, која је измењена чланом 38. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на утврђивање права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе.

Како означена вредност предмета спора од 1.982.060,38 динара, не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у изреци решења.

Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.